

LAPKRIČIO (NOV.) 1, 1958
38-TI METAI NR. 44

KRISTAUS KARALIAUS

L A I V A S

TĖVU, MARIJONU, BENDRADARBIŲ, DRAUGIJOS SAVAITRAŠTIS

XXIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Lėkcija

Pil. 3, 17-21; 4, 1-3

BROLIAI: Būkite mano sekėjai ir žiūrėkite į tuos, kurie taip elgiasi, taip kaip turite pavyzdį mumyse.

Nes daugelis, apie kuriuos aš jums dažnai kalbėjau (dabar gi ir su ašaromis sakau), elgiasi kaip Kristaus kryžiaus neprieteliai. Jų galas — pražuvinimas, jų dievas yra pilvas ir jų gyrius susideda iš jų gėdos, nes jie trokšta žemiškų dalykų.

Mūsų gi elgesys yra danguje. Iš ten taip pat laukiame Išganytojo, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Jis pakeis mūsų žemumo kūną, padarydamas jį panašų į savo skaistumo kūną ta jėga, kuria jis gali taip pat visa sau pavergti.

Taigi mano mylimiausieji ir labai pageidaujantieji broliai, mano džiaugsmas ir mano vainikas, taip stipriai stovėkite Viešpatyje, mylimiausieji.

Aš prašau Evodiją ir meldžiu Sintikę būti vienokios nuomonės Viešpatyje. Taip pat prašau ir tave, ištikimasis drauge, padėk joms, nes jiedvi su manim darbavosi Evangelijai drauge su Klemensu ir kitais mano padėjėjais, kurių vardai yra gyvenimo knygoje.

Evangelija

Mato 9, 18-26

ANUO metu: Kai Jis tai jiems kalbėjo, štai vienas vyresnysis priėjo, pagarbino Jį ir tarė: Viešpatie, mano dukterėka tik mirė: bet ateik, padėk ant jos savo ranką, ir ji bus gyva. Atsikėlęs Jėzus sekė jį su savo mokytiniais. Ir štai moteriškė, dvylika metų sirgusi kraujo plūdumu, priėjo iš paskos ir palietė jo drabužio siūlę, nes ji pati sau viena sakė: Jei aš paliesiu tik Jo drabužį, pagysiu.

Jėzus atsigręžęs ir ją pamatęs, tarė: Pasitikėk, dukterie, tavo tikėjimas tave išgelbėjo. Ir tą pačią valandą moteriškė pasveiko. Atėjęs į vyresniojo namus ir pamatęs vamzdininkus ir užiančią minią, Jėzus tarė: Pasitraukit, nes mergaitė nemirus, bet miega. Jie gi juokėsi iš Jo.

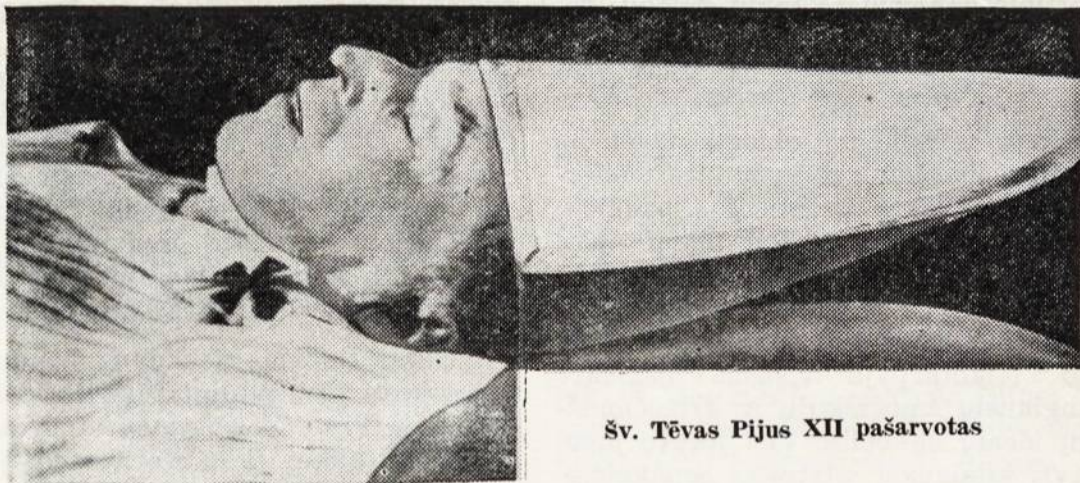
Kaip minia buvo išvaryta, Jis įėjo ir paėmė ją už rankos. Ir mergaitė atsikėlė. Gandas apie tai pasklido po visą šalį.

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 West 63rd Street, Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$3.00 yearly in U. S. A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10 c. a copy. Editor Rev. J. Sakevičius, M.I.C.

ŠV. TĒVO PIJAUS XII MIRTIS³

(Iš liet. pranešimo per Vatikano radijā)

Šv. Tēvas Pijus XII pašarvotas

Pijaus XII pasitraukimas iš gyvųjų tarpo buvo perdaug staigus ir nelauktas. Dar iki šeštadienio (spalio 4 d.) jis kasdien priimdavo maldininkų grupes ir pavienius maldininkus bendrose ir privačiose audijencijose, nenuilstamai rūpinosi visais Bažnyčios reikalais. Visi stebėjosi tokiame amžiuje neįprasta Jo Šventenybės energija ir darbštumu. Po 1954 metų beveik stebuklingo pagijimo Šv. Tėvas niekuomet nebuvo ilgesniam laikui nutraukęs savo kasdieninio įtempto darbo. Sekmadienio vidurdienį dar dalyvavo pamaldose Marijos, šventojo Rožančiaus Karalienės garbei savo privačioje koplyčioje.

Tik pirmadienio ryte Pijus XII nelauktai pajuto kraujo apytakos sutrikimus galvos smegenyse.. Tačiau greita ir energinga medicinos pagalba Šventajam Tėvui vėl netrukus leido atgauti prarastą sąmonę ir jėgas. Tarsi nieko rimto nebūtų įvykę. Jo Šventenybė vėl buvo pradėjęs kalbėti apie maldininkus, apie einamuosius Bažnyčios reikalus ir kitas aktualias laiko problemas. Per visą katalikiškąjį pasaulį, kuris maldoje budėjo prie Šv. Tėvo ligos patalo, nubangavo džiaugsmo banga ir viltis, kad Kristaus Vietininko gyvybė bus išgelbė-

ta. Tačiau pavojus nebuvo praėjęs. Trečiadienio ryte vėl atsinaujino kraujo apytakos sutrikimai. Padėtis valanda iš valandos blogėjo. Tik stipri širdis ir nepaprasta dvasinė energija palaikė Pijaus XII gyvybę. Vatikano radijas pagrindinėmis kalbomis be paliovos skelbė gydytojų biuletenius. Visas katalikiškasis pasaulis išgyveno neišsakomo skausmo ir liūdesio valandas, tarsi vaikų prie mirštančio mylimo tėvo lovos. Romoje Šv. Petro aikštėje ir Castelgandolfe prie Šv. Tėvo rezidencijos kiekvienas galėjo pamatyti giliai jaudinantį reiškinį: tūkstančiai tikinčiųjų — vyrų, moterų ir vaikų, pasauliečių, kunigų ir vienuolių iš visų rasių ir visų tautų — su ašaromis akyse nesiliovė meldęsi už Šv. Tėvą. Iš jų akių švietė vilties kibirkštėlė net tada, kai gydytojai jau buvo praradę visas viltis, kai prasidėjo mirties agonija.

Tik nepalaužiamas tikėjimas, kad tokia yra Visagalio Dievo valia, leido tikintiesiems atgauti dvasios ramybę ir su giliu pamaldumu nulenkti galvas prieš Apvaizdos planus.

Pijaus XII liga ir mirtis šiandien yra viso pasaulio dėmesio centre. Visos tarptautinės politinio ir socialinio gyve-

4

nimo problemos perėjo į antrą vietą. Jos trumpam laikui tarsi išnyko šio vieno bendro, aukštesnio tautų skausmo akivaizdoje.

Nė vienas Popiežius ilgoje Bažnyčios istorijoje dar nematė tokių didelių, begalinių tikinčiųjų maldininkų minių, susirenkančių prie Kristaus Vietininko sosto, kaip Pijus XII. Nė vienas Popiežius dar nekalbėjo tokioms plačioms žmonijos masėms radijo ir kitų modernios technikos priemonių pagalba, kaip Pijus XII. Pijui XII pilnai tinka šv. Povilo žodžiai: "Jo balsas pasklido po visą žemę ir jo žodžiai iki pasaulio pakraščių." Pijus XII savo ilgo pontifikato laikotarpyje visiems pasidarė brangiausių žmogiškųjų ir krikščioniškųjų idealų simbolis. Visi įprato jame matyti kilniausią atstovą, nepakeičiamą mokytoją ir nenuilstantį gynėją tų vertybių, kurias tiek mokslininkai, tiek paprasti gatvės žmonės laiko nepamainamomis kiekvienam žmonių bendradarbiavimui, kiekvienai dvasinei ar materialinei pažangai. Visiems jis buvo tiesos, teisingumo, laisvės ir taikos gynėjas mūsų laikų pasaulyje, kur tiek daug melo, neteisybės, spaudos ir neapykantos.

Viso pasaulio spauda ir radijai šiomis dienomis pirmąją vietą skyrė Pijui XII. Tik anapus geležinės uždangos, komunistų pavergtuose kraštuose tikintieji dideliuose komunistinės spaudos puslapiuose veltui jieskojo šio brangaus vardo. Tai dėl to, kad Pijus XII iki paskutinio savo gyvenimo akimirksnio buvo visų pavergtųjų ir nuskriaustųjų gynėjas. Dar visai neseniai jis paskelbė encikliką, kurioje griežtai pasmerkiama komunistinė spauda Raudonojoje Kinijoje. Šia proga prisiminkime Pijaus XII žodžius, kuriuos jis prieš ketveris metus yra pasakęs lietuviams:

"Gerai žinome, kiek daug bandymų turi iškęsti jūsų brangi Tėvynė, — kalbėjo tada Pijus XII lietuvių atstovams. — Žinome, kaip skaudžiai kenčia jūsų persekiojami broliai, kaip negailestingai naikinamos jūsų krašto krikščioniškos tradicijos. Dėl to mes prašome Dievą visiems ištvermės ir laiminame jūsų kenčiančią Tėvynę, laiminame visus jums brangius asmenis, o ypatingai tuos, kurie Tėvynėje ar ištrėmime labiausiai kenčia, nes juo labiau kas kenčia, juo yra mums brangesnis".

Pijaus XII kapas

UŽGESO DIDYSIS ŽIBURYS

Spalio 9 dienos rytą savo vasarinėje viloje Castel Gandolfo, netoli Romos, užmerkė akis laimingai amžinybei šv. Tėvas Pijus XII. Jo mirtį skaudžiai atjautė visas pasaulis. Jo žemiškoji gyvybė užgėso, bet likosi mums švento gyvenimo spindintis pavyzdys.

Pijus XII išgyveno 82 metus, 7 mėn. ir 7 dienas ir Bažnyčią valdė 19 metų, 7 mėn. ir 7 dienas. Jam mirus, Jungt. Amerikos Valstybių prezidentas pasakė, kad pasaulis dabar yra neturtingesnis.

Pijus XII (Eugenijus Pacelli) gimė Romoje 1876 m. kovo 2 d., kunigu įšventintas 1899 m. bal. 2 d., vyskupu konsekruotas 1917 m. geg. 13 d., pakeltas kardinolu 1929 m. gruodžio 16 d. ir 1939 m. kovo 2 d. savo gimtadienyje, turėdamas 63 metus buvo išrinktas popiežiumi.

Tapęs kunigu, tuojau pradėjo savo darbą šv. Sosto įstaigose Romoje. Drauge buvo profesoriumi Romos Kunigų seminarijoje ir Kilmingųjų Akademijoj. 1917 m. — 1929 m. buvo nuncijum Vokietijoj. Pakeltas kardinolu, 1930 m. pradžioje buvo paskirtas Vatikano valstybės sekretoriumi. Šiose pareigose likosi iki buvo išrinktas popiežiumi. Kaip popiežiaus legatas aplankė įvairius kraštus, pav. 1934 m. dalyvavo tarptautiniame eucharistiniame kongrese Argentinoje, 1935 dalyvavo Liurde užbaigiant šventuosius metus, 1936 m. ap-

lankė Jungt. Amer. Valstybes, 1937 m. pašventino Lisieux baziliką šv. Terešės Kūd. Jėzaus garbei Prancūzijoje, 1938 m. buvo legatu tarpt. eucharistiniame kongrese Budapeste Vengrijoje.

Labai sunku šiomis keliomis eilutėmis nusakyti garbingą Pijaus XII gyvenimą ir jo milžinišką veiklą. Jo dienos ir valandos taip buvo suskirstytos, jog viską atlikdavo su didžiausiu punktualumu ir uolumu. Jis buvo universalus žmogus. Laisvai kalbėjo įvairiomis kalbomis. Jis buvo visiems prieinamas ir mielas. Kas turėjo progos su Pijum XII susitikti, susižavėdavo jo kilnia asmenybe. Savo paprastumu ir gerumu Jis traukė visus prie savęs.

Nė vienas popiežius nėra tiek daug pasakęs kalbų įvairiomis progomis kaip Pijus XII. Iki šiol jo kalbų atspaudinta net 19 tomų. Savo kalbose jis sprendė įvairiausius klausimus, surištus su šių dienų gyvenimu. Jam teko Bažnyčią valdyti sunkiausiais laikais. Tai buvo didžiojo paskutinio karo metai, kurias jis kentėjo drauge su kenčiančiais. Per visą karą nebuvo išvykęs net trumpam poilsui į savo vasarinę vilą. Ypač jis skaudžiai atjautė komunizmo laimėjimą įvairiuose kraštuose ir žmonių žudynes. Pijus XII buvo tikras taikos šauklys. Jis nuolat visą savo valdymo laiką šaukė pasaulį į Dievo įstatymais paremtą taiką. Jis skelbė, kad kiekviena tauta, nors ir maža, turi teisę į laisvę ir ne-

A. a. Pijus XII aprengtas

laikinais drabužiais

priklausomybę. Teisingai jis buvo vadinamas taikos popiežium.

Pijus XII norėjo, kad tikėjimo tiesos gyviau reikštųsi mūsų gyvenime. Pavyzdžiui, jis trokšdamas, kad Kristaus atpirkimo paslaptys labiau būtų pagerbtos, pakeitė Didž. Savaitės apeigų tvarką ir laiką. Leido vakarines šv. Mišias laikyti ir sumažino eucharistinį pasninką, kad galėtume lengviau ir patogiau priimti šv. komunią.

Šv. Tėvą Pijų XII galima vadinti didžiuoju švč. P. Marijos garbės skelbėju. Jis paskelbė Marijos ėmimo į dangų dogmą, jis paaukojo visą pasaulį Nekalčiausiai Marijos širdžiai, įsteigdamas Jos šventę, jis paskelbė Marijos metus ir juos užbaigdamas paskelbė švč. Marijos Karalienės šventę. Užbaigiant Ma-

rijos metus (1954 m.), Pijus XII sunkiai susirgo ir stebėtinai išgijo. Marijos Liurdo metais ir Jos rožančiaus mėnesį šis didysis Marijos mylėtojas nukeliavo pas dangiškąją Motiną, kurios globa pasitikėti be paliovos visus skatino.

Savo testamentu, kurį jis pradeda psalmės žodžiais: "Pasigailėk manęs, Viešpatie..." visus atsiprašė, prašė palaidoti šventoje bet tamsioje vietoje, nestatyti jokio paminklo ir savo palikimo paveldėtoju paliko patį šventąjį Sostą.

Su didele širdgėla ir nuoširdžiomis maldomis visas pasaulis palydėjo Kristaus Vietininko žemėje sielą į amžinybę. Guodžia viltis jį matyti altorių garbėje. Mirė angeliškas ganytojas. Jis mirė šventumo dvelkime.

Vasarinė Pijaus XII vila, kurioje Jis mirė

Šventieji iš paprastų žmonių

Mes turime daug šventųjų iš tų, kurie pasaulyje atrodė patys mažiausi! Šv. Baldomeris buvo šaltkalvis; šv. Gudrikas — elgeta; šv. Andronikas — kirpėjas; palaimintoji Margarita iš Liuvono — užėigos tarnaitė; šv. Aleksandras — anglių degintojas; šv. Sebastijonas Doly — vežėjas; palaimintas Nuncio Sulprika buvo kalvio mokinys; šv. Akvila ir šv. Priscila buvo palapinių dirbėjos;

šv. Margarita iš Kortonos, kaip ir šv. Ona Marija Taigi buvo siuvėjos; šv. Severus buvo audėjas; šv. Benediktas Juozapas buvo elgeta; šventieji Procesus, Marinianas, Apolinaris, Acestas, Basildes ir Varus buvo kalėjimo sargai; šv. Vilfridas buvo kepėjas; šv. Hervėjus buvo aklas gatvės dainininkas (įdomu, kad jį vedžiojo ne šuo, o prijaukintas vilkas).

VISŲ ŠVENTŲJŲ ŠVENTĒ

Kun. K. A. Matulaitis, MIC

REIKŠMINGA Visų šventųjų šventė buvo pradėta Bažnyčioje švęsti ne visur tuo pačiu laiku. Rytų šalyse ją užtinkame jau ketvirtame šimtmetyje. Tais laikais graikai švęsdavo Visų šventę pirmą sekmadienį po Sekminių.

Vakarų Bažnyčioje pradedama skirti vieną dieną visų šventųjų pagarbai daug vėliau. Kai pop. Bonifacas IV pašventė Romoje Panteoną 609 metais, padarydamas iš jo šventovę švč. M. Marijos ir kankinių vardu, pradėta viena diena pagerbti visus kankinius. Atskirai visų šventųjų vardu buvo pašventta pirmoji Romoje koplyčia šv. Grigaliaus III laikais (731—741). Jis įsakė švęsti Visų šventųjų šventę lapkričio 1 d. Beveik 100 metų praėjus, toji šventė buvo praplėsta visai Bažnyčiai. Tai padarė pop. Grigalius IV (827—844). Nuo tų laikų iki dabar visame katalikiškame pasaulyje yra švenčiama Visų šventė lapkričio 1 d.

Šventųjų yra daug. Jų gali būti milijonai. Kas tik pateko į dangų, — yra šventasis. Sunku yra atsekti visų kanonizuotų šventųjų skaičių. Neramybių metais, karams kilus, sunaikinta daug dokumentų; jų dalis neatšaukiamai žuvo ugnyje. Romos bažnytiniuose šventųjų sąrašuose yra apie 5.000 šventųjų vardų. Ir ten ne visi kankiniai, ypač iš pirmųjų amžių, yra įvardijami, — pa-

minimi vien žymesnieji, vadai. Kiti, vietiniai šventųjų sąrašai turi apie 6.000 vardų. Kadangi metai turi tik 365 dienas, tad kai kurioms dienoms skiriama po 20 ir daugiau šventųjų. Kad neliktų nei vieno šventojo nepagerbto, įsteigta Visų šventųjų šventė.

Šventieji turi pilną laimę danguje. Ji jiems nenyksta, visada, amžinai pasilieka su jais. Šventojo protas amžinai žavisi Dievo išmintimi, gavęs palaimintąjį Dievo regėjimą. Žmogaus valia, norai, širdis amžinai skendėja palaimintoje meilėje, prie kurios nieko geresnio pridėti negalima. Kaip yra didelė šventųjų laimė, — jos išsakyti žmogaus kalba negali, nes žemiškais ir žmogiškais žodžiais neišsakysime dangaus laimės, dieviškų tiesų grožio, žavėsio, nei ten esančios meilės: “Ko akis neregėjo, nei ko ausis negirdėjo, nei į žmogaus širdį neįėjo, Dievas parengė tiems, kurie jį myli”, 1 Kor. 2, 9.

Pagerbdami šventuosius, sekime jų gyvenimo dorybėmis. Pažinkime šiuos dvasios didvyrius: jie yra tobuli žmonės, pasiekę asmeninės tobulybės viršūnių. Jiems padedant ir Dievui teikiant paramos, malonių, galime ir mes pasiekti tos pat laimės. Norėkime pasiekti dangų ir gyvenkime taip, kad niekas mums nesukliudytų jį greitai pasiekti.

SKAISTYKLA – STOTIS Į DANGŲ

**Kodėl reikia melstis už skaistyklos
sielas?**

Didžiausias įsakymas šioje žemėje yra mylėti Dievą visa siela ir visa širdimi. Antras savo didumu, arba kitaip tariant, pirmojo kita dalis, yra mylėti artimą kaip pats save.

Kaikurie katalikai galvoja, kad šis įsakymas dabartiniiais moderniojo gyvenimo laikais jau nebeturi prasmės ir yra pasenęs. Juk šiandieną dauguma tik apie save rūpinasi; esą neprasminga kalbėti apie artimo meilės įstatymą, kada kiekvienas turi pats kovoti už savo būvį.

Tačiau iš tikrųjų taip nėra ir didysis Dievo įstatymas dar tebegalioja ir galios iki pasaulio pabaigos. Mes privalome mylėti vienas kitą ir padėti vienas kitam. Ši pareiga yra daug didesnė tuose atvejuose, kada artimas yra didesnėje nelaimėje.

Kas gali būti labiau pagalbos reikalingas už skaistykloje esančias sielas? Koks šios žemės badas, troškulys ar kitos kančios gali prilygti skaistyklos sielų kančioms? Joks žemės neturtėlis, ligonis ar kitaip kenčiantis nėra reikalingas taip skubios pagalbos, kaip skaistyklos sielos.

Iš kitos pusės žiūrint, skaistyklos sielos yra brangiausi Dievo draugai; Jis jų ilgisi ir nori jas greičiausiai turėti danguje. Jos nebegali dabar Jo įžeisti ir yra skirtos būti su Juo amžinybėje, bet prieš tai sieloms reikia atsilyginti už padarytas nuodėmes. Čia gyvieji turi galią jų kančias palengvinti arba jas visai iš jų išlaisvinti. Ir niekas negali Dievui labiau patikti, kaip mūsų pagalba skaistykloje esančioms sieloms.

Sielos atsilygins

Bet kaip su pačiomis skaistyklos sielomis? Negalima žodžiais išsakyti jų dėkingumo tiems žmonėms, kurie joms padeda. Turėdamos didžiausią norą at-

silyginti savo geradariams, skaistyklių sielų maldos yra tokios stiprios, kad Dievas joms negali atsakyti. Šv. Kotryna iš Bolonijos sako: "Aš patyriau daug malonių iš šventųjų, bet dar daugiau iš skaistyklos sielų".

Skaistyklos sielos savo geradariams gali išprašyti skaistyklos laiko sutrumpinimo arba net iš viso jos išvengimo.

Palaimintasis Jonas Massias, dominikonų ordino brolis, labai daug meldėsi už skaistyklos sielas. Savo maldomis (daugiausiai rožančiaus kalbėjimu) jis išvadavo iš skaistyklos daug sielų. Jos jam atsilygino gausiomis ir nepaprastomis malonėmis ir mirties valandą jį paguodė ir palydėjo į dangų.

Kardinolas Boronius pasakoja apie panašų dalyką.

Kartą jis buvęs pakviestas pas mirštantį žmogų. Staiga mirstančiojo kambary pasirodžiusios šventosios sielos, raminusios mirštantį žmogų ir apgynusios jį nuo piktųjų dvasių, kurios paskutinę gyvenimo minutę mėgino jį sau laimėti. Paklaustos kas jos buvo, atsakė esančios tos sielos, kurias mirštantysis buvo išlaisvinęs iš skaistyklos savo maldomis ir gerais darbais. Jos sakė, kad Dievas jas siuntė paimti mirusįjį tiesiog į dangų, visai aplenkiant skaistyklą.

Skaistyklos sieloms galima padėti įvairiais būdais: a) užprašant galimai daugiau šv. Mišių; b) išklausančiomis kiek galint daugiau šv. Mišių, c) aukojant visas savo kančias už skaistyklos sielas ir kt.

Tokiu būdu mes išlaisvinsime iš skaistyklos daug sielų, kurios mums atsilygins tūkstanteriopai. **Ed. Tylius**

Įspūdžiai iš Egipto

Kun. Juozas Prunskis

Kaip miela, kad Katalikų Bažnyčia taip plati ir didelė. Ir nuvykęs į didžiausią Afrikos miestą — Kairą — atradau mielus katalikų vienuolius — pranciškonus, kurie čia turi jaukią bažnytelę. Jie patys italai ir daugiausia aptarnauja italus. Kasdien jų bažnytelėj laikiau šv. mišias ir vis kas nors ateidavo jų klausyti.

Vakarais kiekvieną dieną, į klebonijos kiemą susirinkdavo parapijos moterys, tėvai, vaikai — visi praleisti drauge valandėlę laiko. Vaikai žaidžia, sūpuoklėse siūbuoja, žiūri paveiksluotus žurnalus. Tėvai kuo nors lošia, moterys šiaip sau kalbasi. Klebonijoje patarnauja vyras virėjas ir kambarinis. Egipte moterys pasilieka namuose, nepriimta išeiti kitur tarnauti.

Keista — kiek čia daug mažyčių skruzdžių. Cukrų ant stalo laiko pastatę į lėkštę, į kurią įpilta šiek tiek vandens, kad skruzdės neįeity. Dar turėjau kiek iš Chicagos įsidėtų pyragaičių. Gi žiūriu vieną rytą — į pokelį, padėtą portfelyje, prilindę pilna tų skruzdžių.

Tris kartus per metus sėja

Egipte yra apie 24 milijonai gyventojų, o dirbamos žemės mažiau, negu Lietuvoje, nors vietomis čia galima tris kartus per metus sėti javus. Vis dėlto žmonės labai neturtingi. Daugelis basi, yra apiplyšusių, daugelis moterų su vaikais sėdi žemėje ant šaligatvio, pardavinėja kokius vaisius, kokias kitas smulkmenas. Pamačiusi užsienietį, kartais moteris ištiesia ranką išmaldos, prašydama pinigų — bakšiš.

Užsienietį tarpais apsupa vaikai — prašydami bakšiš ir visokie turistų vadovai, kurie siūlosi parodyti įdomybes. Dažnai pripuola koks suvenyrų parduėjas, lydi per kelis blokus, nuleidžia kainą kelis kartus, būtinai siūlydamas parduoti. Prie šaligatvių daug kur par-

davimui išstatyta stirtos visokiausių dalykų, net ir senų suardytų radijo aparatų bei jų dalių.

Meldžiasi vidurmiesty

Bet žmonės — tikintieji. Galima pamatyti nemažai moterų su kryželiais — yra krikščionių. Ir mahometonai ne vienas nešioja tokį jų savotišką rožančių. Keletą kartų dienoje įvairiose miesto dalyse pasigirsta šauksmai, ragina melstis. Buvau nuvykęs į jų zoologijos sodą ir mačiau, kaip pievelėje, laikui atėjus, vienas mahometonas, batus nusivėjęs, galvą pridėdamas prie velėnos ir vėl atsitiesdamas, atsiklaupęs meldžiasi mieste, nepaisydamas praevių.

Paslaugūs padėti

Žmonės labai mandagūs — palydi, paveda, nurodo gatvę ir autobusą. Vieno daktaro pasiklausiau, kuriuo autobusu važiuoti, tai jis ir pats išoko į tą autobusą, užmokėjo už mane. pasisakė, kad jam nereikėjo šiuo autobusu važiuoti, bet jis norįs palydėti, kad parodytų, kur turiu išlipti.

Malonu buvo matyti, kaip net keliautojai rūpinasi šv. mišių išklausyti. Stoviu taip sekmadienį laukdamas autobuvo. Sustoja prie manęs taksi ir jame važiuojanti mergaitė klausia — kur čia artimiausia katalikų bažnyčia.

Tik daugelis krikščionių dėl ankstybesnių neramumų išsikėlė į kitus kraštus, tai dabar katalikų parapijos stipriai sumažėjo.

Vaikščiojantieji batsiuviai

Egipte yra daug turtingų krautuvių, puikių namų, net visai neseniai pastatytų ir statomų. Vyriausybė rūpinasi neturtingaisiais, tačiau daugeliui nelengva susidaryti pragyvenimą, užtat jie visokiais būdais stengiasi užsidirbti. Kairo mieste mačiau nemažai vaikščio-

jančių batsiuvių. Suiro kam batas, gali nusiauti, valandėlę pasėdėti kur ant suoliuko ir tuoj sutaiso.

Jei atsisėdi kur parke, tuoj pribėga batų valytojas. Jam pasakai, kad jau esi batus nuvalęs, nereikia, tai jis visa jėga pagriebęs už kojos kelia ją ant suoliuko. Vėl sakai, kad nereikia, tai jis atkimšęs buteliuką užpila ant vienos kojos juodo tepalo. Negi eisi taip viena koja tokia, kita tokia. Dabar jau reikia duot valyt. Paima jis nebrangiai — še-

šetą amerikoniškų centų, vargingas žmogus, reikia jam kiek užsidirbti.

Nors dabar ruduo, bet Egipte dar gana karšta. Apie vidurdienį daug vyrų, o net ir moterų šaligatvy kur pavėsy guli ant žemės rankas ar maišiuką po galva pasidėję ir praeiviai į juos nė dėmėsio daug nekreipia. Savo vaikus motinos daugumoj neša raitus, pasisodinuosios ant kairio peties. Daug yra vargingų, bet žmonės malonūs.

ATLAIDAI UŽ MIRUSIUS

Bažnyčia — geroji Motina teikia atlaidus mirusiems už įvairias maldas ir kitas dvasines pratybas. Čia nurodomi tik tie atlaidai, kurie pelnomi ypatin-
gai Vėlinių dieną ir lapkričio mėnesį.

1. Visi, kurie Vėlinių dieną aplanko bažnyčią arba viešą koplyčią (arba net ir pusiau viešą koplyčią tie, kurie prie jos dieną ir naktį gyvena, pav.: vienuolynuose, seminarijose) pelno visuotinius atlaidus tiek kartų, kiek kartų aplankydami sukalba 6 Tėve mūsų, 6 Sveika Marija ir 6 Garbė Dievui šv. Tėvo intencija, atlikę išpažintį ir priėmę šv. Komuniją. Šie atlaidai jau galima pelnyti, pradėdant prieš tai einančios dienos vidurdieniu.

2. Pelnoma visuotinius atlaidus paprastomis sąlygomis kasdien visi tie, kurie Vėlinių dieną ir sekančias 7 dienas dievotai aplanko kapines, pasimelddami už mirusius. Nėra įsakmiai nurodyta kokias maldas kalbėti. Užtenka tik pasimelsti. Kas gi kitu laiku lanko kapines, pelno 7 metų dalinius atlaidus.

3. Kurie lapkričio mėnesį privačiai kalba maldas arba kitas dvasines pratybas atlieka už mirusius, pelno kasdien 3 metų atlaidus, — visuotinius atlaidus paprastomis sąlygomis, jei kasdien per ištisą mėnesį tai daro. Kurie gi bažnyčiose arba viešose koplyčiose pamaldose už mirusius dalyvauja, pelno 7 metų atlaidus kasdien, o visuotinus atlaidus,

kurie per 15 dienų tose pamaldose dalyvauja ir atlieka išpažintį, priima šv. Komuniją ir pasimeldžia šv. Tėvo intencija.

4. Be to visi, kurie bet kuriuo laiku melsis už mirusius, pasiryždami tai daryti ištisai per 7 arba 9 dienas, pelno 3 metų atlaidus kiekvieną dieną ir visuotinus atlaidus paprastomis sąlygomis, užbaigę 7 ar 9 dienų bet kokias maldas.

Paiškinimai: 1) Aukščiau minėti žodžiai: "paprastomis sąlygomis" reiškia, kad reikia atlikti išpažintį, priimti šv. Komuniją, aplankyti bažnyčią ir pasimelsti šv. Tėvo intencija. Pagal Bažnyčios įstatymus išpažintį galima atlikti laike 8 dienų prieš tą skirtą dieną atlaidams pelnyti, šv. komuniją galima priimti prieš tą dieną. Be to galima atlikti išpažintį ir priimti šv. Komuniją per visą oktavą (įskaitant tą šventę per visas 8 dienas). Kas išpažinties eina du kart per mėnesį ir dažnai priima šv. Komuniją, tam nereikia atskiros išpažinties atlikti, nebent tai būtų jubilėjiniai atlaidai, ir tokiu būdu gali pelnyti visus atlaidus.

2) Šv. Tėvo intencija pasimelsti — užtenka sukalbėti vieną Tėve mūsų, Sveika Marija ir Garbė Dievui, jei kitaip nenurodyta. Tačiau paliekama laisvė vietoje šių maldų sukalbėti kitą kokią maldą tą pačia intencija.

MALDOS APAŠTALAVIMAS

BENDROJI INTENCIJA

LAPKRIČIO MĖNESIUI 1958 M.

UŽ PASAULIEČIŲ APAŠTALAVIMĄ

Visais amžiais buvo skelbiama tieša, kad krikščionis turi būti apaštalas, turi kitus vesti išganymo keliu, jiems skelbti Kristaus žodį, ir būti Jo malonių įrankis. Kur visuomenė buvo katalikiška ir karaliai, valdovai ir mokslininkai bent vardu, buvo krikščionys, pasauliečių atsakomybė nebuvo tokia didelė ir svarbi kaip šiame sekularizmo amžiuje, kada valdžios vis daugiau ir daugiau tvarko savo žmonių gyvenimą ir visoki pagoniški pasilinksminimai vis plinta ir palieka žaizdas visuomeniniame gyvenime. Tie, kurie organizuotu būdu padeda Bažnyčios hierarkijai ir jos vadovaujami vykdo didžius darbus yra pasauliečiai apaštalai, tačiau kiekvienas privalo turėti apaštalavimo dvasią, kuri yra pasaulinio masto, tautine, vietine ir asmeniška.

Kiekvienas turi "būti tobulas kaip Jūsų dangiškas Tėvas yra tobulas". Jis turi būti pavyzdingas šeimos, parapijos, miesto, valstybės ir pasaulio narys. Jis privalo būti geras krikščionis, geras pilietis. Jis turi dirbti savo kaimynų ir viso pasaulio žmonių gerovei. Jis privalo galvoti kaip Kristus galvojo ir savo keliu dirbti atsiekti Kristaus siūlomą tiems kurie susivienija su Juomi tikslą — viso pasaulio išganyimą.

YPATINGA MISIJŲ INTENCIJA

UŽ KATALIKUS VYRUS

PIETŲ AMERIKOJE

Lapkričio mėnuo pašvęstas maldoms už
skaistyklėje esančias sielas.

MĖNESIO GLOBĖJAS — ŠV. STANISLOVAS KOSTKA — lapkričio 13 d.

Stanislovas Kostka gimė Rostkove,

Lenkijoje, 1550 m. Jo tėvai, augštos kilmės bajorai, 1563 m. jį pasiuntė į Vieną mokytis ten esančioje jėzuitų kolegijoje. Nors jo šeima labai priešinosi, jaunas Stanislovas pats nusprendė stoti į jėzuitų vienuoliją. Jo brolis Povilas buvo pasiūstas jį sulaukyti ir gražinti namo. Tačiau Stanislovas jį aplenkė ir nuėjo pėsčias tūkstantį mylių iš Vienos į Romą kur Šv. Pranciškus Borgia, jėzuitų generolas, jį priėmė naujokynan. Stanislovas mirė metų bėgyje. Tuo trumpu laiku jis visus nustebino savo gyvenimo nekaltumu ir didele Marijos meile. Jis buvo paskelbtas šventuoju 1726 m.

KASDIENINIS LAVINIMASIS — Šv. Stanislovo žodžiai: "Dievo Motina yra mano Motina."

NURODYMAI PROMOTORIAMS

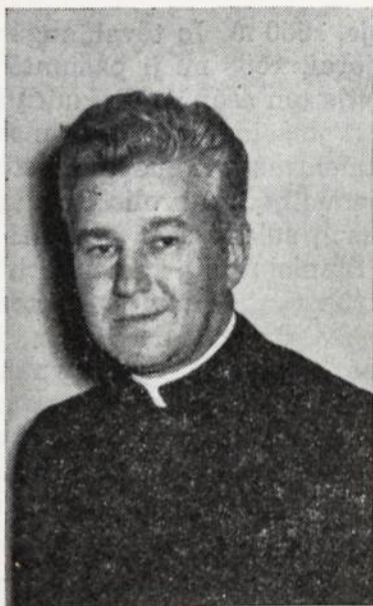
Mielas Promotoriau

Ne naujas mums žodis "atsiteisimas". Jį visuomet girdime kai kalbame apie pamaldumą į Saldžiausią Jėzaus Širdį arba apie Maldos Apaštalavimą. Viešpats Jėzus prašė Šv. Margaritos Marijos atlikti šventą Valandą kiekvieno ketvirtadienio naktį, atsieisti už tuos kurie yra atšalę Jo meilei. Rytmečio pasiaukojime, mes aukojame savo maldas, darbus, džiaugsmus ir kančias atsieisti už savo nuodėmes. Antroji Apaštalavimo lavyba tai atsiteisimo Komunija ir devyni Pirmi Penktadieniai atliekami tam pačiam tikslui.

Žmogus atsiteisdamas, atitaiso padarytą nuostolį, gražina tai kas buvo atimta. Nuodėmės atžvilgiu, atsiteisimas atstato tvarką mūsų santykiuose su Dievu, kuriuos nuodėmė buvo sugadinusi. Mes kalbame apie atsiteisimą už mūsų pačių nuodėmes ir už kitų nuodėmes.

Pats didžiausias atsiteisimo pavyzdys mums duotas paties Dievo. Jis pasiuntė savo Sūnų Jėzų, kad taptų žmogumi ir atsieistų už visos žmonijos

Su mūsų bendradarbiais

Kun. A. Ignatas, MIC.

• **Kun. Antanas A. Ignatas, MIC** išvyksta į Romą spalio 28 d. "Queen Mary" laivu. Iš Chicagos išvyko spal. 17 d., pakeliui sustodamas Waterbury, Conn. aplankyti savo artimųjų. Kun. Antanas paskutinius keturis metus sumaniai redagavo "K. K. Laivą". Romoje jis ruošiasi angliškai rašyti Dievo Tarno ark. Jurgio Matulaičio gyvenimą. Aplankys Liurdą ir savo maldose prisimins visus mielus "Laivo" skaitytojus. Laivo skaitytojai linki laimingos kelionės į amžinąjį miestą. Lauks jo kelionės įspūdžių "Laive".

• **Kun. Juozas Budzeika, MIC** išvyko į Romą pagilinti studijų spalio 15 d. "Queen Mary" laivu. Kun. Budzeika ke-

nuodėmes. Jėzus savo visu gyvenimu, kruvina kančia, kryžiaus keliu, mirtimi ant kryžiaus atliko tą atsiteisimą už visą žmoniją, už visas buvusias ir ateinančias žmonių kartas.

Kristus atpirko žmoniją, savo gyvybe atsiteisdamas už žmonių kaltes. Jis atmokėjo už mus tas bausmes, kurias buvome užsitraukę savo nuodėmėmis. Jis vėl padarė mus Dievo vaikeliais.

letą metų buvo Marijonų bendradarbių dvasios vadu. Jam išvykstant, Chicagos apskrities bendradarbiai surengė spal. 12 d. vienuolyno požeminėje salėje, šalia "Draugo" spaustuvės, jaukias išleistuves, kuriose dalyvavo apie 50 asmenų. Atsisveikinimo žodį tarė bendradarbių apskrities pirmininkė E. Samienė ir skyrių pirmininkės. Be to dalyvavo ir kalbas pasakė kun. A. Miciūnas, MIC, kun. V. Andriuška, MIC, kun. J. Petraitis MIC ir kiti. Vaišės ir kalbos praėjo labai šeimyniškai. Padėkos žodį už vaišes ir dovanas tarė kun. J. Budzeika, pažadėdamas pasimelsti už bendradarbius šventose vietose. Skaitytojai laukia jo straipsnelių "Laive".

• **Kun. Petras Činikas, MIC** spal. 15 d. išvyko į savo naują paskyrimo vietą Milwaukee, kur jis drauge studijuodamas ir pagelbėdamas pastoracijos darbuose, redaguos "The Marian". Kun. Činikas ilgą laiką buvo Marijonų spaudos administratoriumi. Tat jo žinioje buvo ir "Laivas". Bendradarbiai linki geriausio pasisekimo.

• **Naujas Chicagos apskr. bendradarbių dvasios vadas** — kun. Bonifacas Vaišnoras, MIC. Šiomis dienomis jis iš Milwaukee persikėlė į Aušros Vartų parapijos Marijonų vienuolyną Chicagoje, kur drauge eis ir vikaro pareigas.

• **Kun. Antanas Kelpšas, MIC**, kuris iki šiol darbavosi Chicagoje Aušros Vartų parapijoje yra perkeltas į Marijonų vadovaujamą Plano parapiją, Ill.

• **Kun. Benjaminas Uždavinys, MIC** iš Plano perkeltas į Milwaukee Wis., šv. Gabrieliaus Marijonų vedamą parapiją.

• **Nauja knyga apie švč. Mariją.** Ką tik išėjo Romoje kun. J. Vaišnoros MIC stambi gausiai iliustruota knyga: "Marijos garbinimas Lietuvoje". Išleido Liet. Kat. Mokslo Akademija prel. Pr. Juro lėšomis. Turi 445 psl., didelio formato. Kaina \$5.00.

AUKOS NAUJAM MARIJONŲ KNYGYNUI CHICAGOJE

Prie naujo Marijonų knygyno įrengimo savo aukomis prisidėjo šie Laivo Skaitytojai:

\$50.00 paaukoko Mrs. V. Katauskas, Chicago Heights, Ill. **\$20.00** jau antru kartu paaukoko Antanina Majauska, S. Boston, Mass. Po **\$10.00** aukoko: Vladas Tomkevich, Aurora, Ill. Marijona Strekolaitis (per Mrs. Dubinski), Chicago, Ill. Jonas Mockus, Oakville, Conn. (antru kartu). Martha Stulginskienė, Waukegan, Ill. — K. B. Valantis, Chicago, Ill. — Petronėlė Laurinaitienė, Waterbury, Conn. — Mrs. Frances Jančius, Lawrence, Mass. — Mrs. M. Pavinksnis (antru kartu), Omaha, Nebr. — Mrs. K. Gelvinauski, New Buffalo, Mich. — Agota Dubauskienė, Chicago, Ill. — Mrs. E. Galchus, L.I.C., N. Y. — Mrs. S. Masaitis, Chicago, Ill. — **\$8.00** aukoko Mrs. Urba, Chicago, Ill. Po **\$5.00** aukoko: Teresė Zarecki, Lawrence, Mass. — Emilija Mikuckis, Chicago, Ill. — Mrs. M. Puisis, Chicago, Ill. — Peter Balkus, Cincinnati, Ohio. — Julia Murauskienė, Baltimore, Md. — Carolinė Burokas, Newark, N. J. — Mrs. Mary Gapsis, Elizabeth, N. J. — Mrs. B. Liūdžius, Chicago, Ill. — A. Paškauskas (antru kartu), Waukegan, Ill. — Mrs. B. Kazimieraitis, Chicago, Ill. — Miss M. Pateckaitė, Hartford, Conn. — B. Meškeliūnaitė, Mattapan, Mass. — Mrs. Ona Grimalauskas, Newark, N. J. — Elizabeth Desris, Kenosha, Wis. — Po **\$3.00**: Mrs. D. Yanosh, Sranton, Pa. — Mr.

& Mrs. Steponas ir Placida Mažoniai, Chicago, Ill. — Teflė Climovech, Centralia, Ill. — Po **\$2.00**: Marijona Gadeikienė, Chicago, Ill. — Sister M. Bibiana, Oswego, N. Y. — Maria Petrauskienė, — E. Chicago, Ind. — Magd. Gražulienė, Worcester, Mass. — Veronika Mačaitienė, Chicago, Ill. — Mrs. S. Sanvaitienė (antru kartu) Rockford, Ill. — Uršulė Akelaitienė, Pittsburgh, Pa. — Mrs. O. A., Kenosha, Mis. — Po **\$1.00**: Petronilla Nakrošius, Chicago, Ill., J. Sabaliauskas, Brooklyn, N. Y.

Rugpiūčio mėn. gale fonde buvo **\$344.00**. Šiame Laive paskelbtos aukos sudaro **\$295.00**. Taigi knygyno fondo išde turima jau **\$639.00**, tačiau dar daug trūksta iki **\$2.000.00**. Reiškiamo gilią padėką visiems aukotojams. Laukiame naujų aukotojų. Kiekviena, kad ir maža, auka yra miela. Visus geradarius savo maldose kasdien atsimename.

Aukas prašoma siųsti tuo pačiu adresu naujo "Laivo" redaktoriaus vardu:

Rev. J. Sakevičius, MIC
4545 West 63rd St.
Chicago 29, Ill.

Marijonų kygyno įrengimui siunčiu \$

Kun. Antanas A. Ignotas, MIC,
buvęs "Laivo" redaktorius

Tėvų Marijonų Bendradarbių Chicagos Apskrities

TRADICINĖ VAKARIENĖ

Marijonų 45 metų Amerikoje darbuotės sukaktį minint

Sekmadienį, Lapkričio 9 d., 1958 — 5:00 val. vakare

ŠVČ. P. MARIJOS NEKALTO PRASIDĖJIMO NAUJOJOJ SALĖJ,
4410 South Fairfield Ave., Chicago, Ill.

Bus ir įdomi muzikalinė programa. Pelnas skiriamas Tėvų Marijonų naujo vienuolyno Chicagoje salės užbaigimui.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Šv. Kazimiero jubilėjus Argentinoje.** Rosario lietuvių kolonija šių metų rugp. 30—31 d. d. iškilmingai paminėjo šv. Kazimiero 500 metų gimimo sukaktį. Iškilmingas mišias laikė Rosario vysk. V. Caffareta. Minėjime, kuris įvyko šv. Rožančiaus Seselių kolegijos salėje, paskaitą skaitė argentinietis kun. Brissio. Jis palietė ir šv. Kazimiero lietuvių parapijos Marijonų kunigų gražią veiklą. Rosario pagrindinis dienraštis paminėjo jubilėjų ir įdėjo šv. Kazimiero lietuvių bažnyčios fotografiją. Ten šiuo laiku darbuojasi: kun. J. Margis (klebonas ir vienuolyno vyresnysis), kun. J. Jakaitis, kun. K. Černiauskas ir kun. A. Klėiva.

• **Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba,** išrinkta š. m. Pasaulio lietuvių seime Niujorke, pasiskirstė pareigomis: pirmininkas — Jonas Matulionis, vicepirmininkas — Vytautas Meilus, Kultūros Tarybos pirmininkas — Juozas Kralikauskas, išdininkas — dr. Juozas Sungaila, sekretorius — Kęstutis Grigaitis. Valdybos buveinė yra Toronto Kanadoje. Ši naujoji valdyba jau savo raštu atsišaukė į viso pasaulio lietuvius, ragindama vieningai dirbti dėl Lietuvos išlaisvinimo ir lietuvybės išlaikymo kitur.

• **Nekalto Prasadėjimo Vienuolijos Sukaktis.** Spal. 12 d. Putnam, Conn. Nekalto Prasadėjimo Seselių Vienuolija savo centriniame name paminėjo 40 metų veikimo sukaktį. Pamaldas atlaikė kun. St. Yla, pamokslą pasakė kun. Jurg. Navikevičius, MIC. — Dalyvavo Vienuolijos bičiuliai, geradariai. Buvo specialus vaidinimas, kurį parengė aktorius Vitalis Žukauskas, dalyvaujant pensionato mergaitėms. Jame buvo pavaizduota Vienuolijos veikla. Daug buvo sveikinių žodžių ir raštu.

• **Misijos Bostone.** Rugs. 28 d. — spal. 12 d. Bostono Lietuvių bažnyčioje įvyko misijos atskirai moterims ir vyrams. Jas vedė kun. Antanas Kazlauskas, MIC, Londono lietuvių bažnyčios klebonas. Rugs. mėn. jis atstovavo Anglijos lietuvius Pasaulio liet. seime.

• **Baltimore, Md.** lietuvių parapija ir klebonas prelatas Dr. L. J. Mendelis su pagarba yra minimas anglų katalikų laikraščiuose, kad Užsienių Misijoms Remti Draugijai surinko per metus \$100,629,87. Nei viena kita parapija nei iš tolo nepriartėjo prie šios sumos. Šios parapijos bažnyčioje spal. 19—21 d. kun. K. Matulaitis MIC sakė pamokslus 40 val. atleidų proga.

• **Grįžo kun. J. Prunskis** spal. 20 d. iš savo ilgos kelionės Azijoje, Afrikoje ir Europoje. Jo kelionių įspūdžiai talpinami Laive.

• **Spal. 19 d. Marijonų seminarijoje** (Clarendon Hills, Ill.) lankėsi vietinis Joliet vysk. McNamara ir suteikė Suvirtinimo Sakramentą 60 asmenų, gyvenančių Marijonų aptarnaujamos misijos ribose.

• **Seselės Benediktinės iš Kauno,** minėdamos savo pirmąją įsikūrimo metinę gražiajam New Hampshir'e ir nuoširdžiausiai dėkodamos visiems savo Gerardiams už kiekvieną pagelbą jų mažai pradžiai, labai laukia jaunų ir naujų jėgų savo pradėtajam darbui palaikyti ir plėsti. Šventindamas jų koplyčią J. E. Manchester'io Vyskupas gražiai ir ypatingai pabrėžė: "Iš tos mažos pradžios bus graži ateitis..."

Adresas:

Regina Pacis, Benedictine Sisters.
Wallace Rd., Bedford, N. H.,
Tel.: Greenleaf 2-4739.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

• **Šv. Tėvo Pijaus XII laidotuvės.** Spalio 13 d. popieytyje šv. Petro bazilikoje Romoje įvyko paskutinės apeigos, kurių metu Pijus XII kūnas, įdėtas į tris karstus ir užantspauduotas, buvo palaidotas tos pačios bazilikos požemyje, netoli šv. Petro kapo ir šalia savo pirmtako Pijaus XI. Šitose gedulingose pamaldose dalyvavo kardinolai, daug vyskupų, kunigų, diplomatai prie šv. Sosto ir kiti. Nevisi norintieji galėjo įeiti į baziliką. Minia žmonių tų pamaldų metu stovėjo šv. Petro aikštėje. Laidojimo iškilmės buvo perduodamos per televiziją visoje Europoje. Prieš palaidojimą minios žmonių kasdien lankė Pijus XII kūną, kuris buvo pašarvotas ant aukšto katafalko šv. Petro bazilikos viduryje, maždaug toje vietoje, iš kurios velionis kalbėdavo į tūkstantines minias per bendras audiencijas.

• **Maldos už Pijaus XII vėlę.** Viso pasaulio katalikai nuoširdžiai meldėsi už buvusį dvasios vadą. Įvairios organizacijos ar draugijos dar atskirai turėjo pamaldas.

Spal. 14 d. Šv. Mato katalikų katedroje Vašingtone įvyko gedulingos pamaldos už Pijų XII. Pamaldose dalyvavo Amerikos prezidentas, valstybės sekretorius F. Dulles, buvusioji Italijoje Amerikos ambasadorė Klara Booth Luce. Šie du paskutinieji ir J. Mc Cone Atominės Energijos komisijos pirmininkas, prezidento paskirti, dalyvavo Romoje Pijaus XII laidotuvių pamaldose.

• **Pasaulis gailisi Pijaus XII.** Viso pasaulio katalikai ir nekatalikai skaudžiai atjautė šv. Tėvo mirtį ir reiškė užuojautas, kad nustojome didžio žmogaus. Pavyzdžiui didžiausias pasaulyje dienraštis "The New York Times" taip įvertino Pijų XII: "Tai buvo didžios dvasios žmogus. Todėl jis gerai suprato

dabartinės žmonijos klausimus. Jis buvo nuostabiai kilnios širdies vyras ir todėl jis skaudžiai išgyveno nuskriaustųjų sunkų likimą pasaulyje. Jis buvo nepaprastai gabus žmonijos dvasinis vadovas ir kupinas gilaus tikėjimo. Visi, net ir kito tikėjimo žmonės, kurie turėjo progos jį matyti, būdavo pagauti jo dvasios kilnumo, kuris spindėjo kaip liepsna iš jo veido ir žvilgsnio".

• **Nauji popiežiaus rinkimai.** Spalio 25 d. viso pasaulio kardinolai, išskyrus Vengrijos ir Jugoslavijos kardinolus, kuriems tų kraštų komunistai nedavė leidimo išvykti, dalyvauja naujojo popiežiaus rinkimuose. Šiuo laiku yra gyvi 54 kardinolai. Iš jų yra 17 italų, 37 ne italai. Pilną kardinolų kolegiją sudaro 70 kardinolų. Rinkimai vyksta Vatikano rūmuose, į kuriuos pašalinių asmenų neįleidžiama. Šie rinkimai vadinasi konklava tai yra uždaras kardinolų susirinkimas. Patsai žodis "konklava" reiškia "kambarys po užraktu". Tokiu būdu norima, kad į rinkimus bet kokie pašaliniai asmenys neturėtų įtakos, o būtų išrinktas tas asmuo, kuris geriausiai galėtų atstovauti Jėzų Kristų žemėje. Viso pasaulio katalikai meldžiasi, prašydami Dievą tinkamo Pijaus XII įpėdinio.

• **Mirė kard. Celso Costantini.** Spal. 17 d., nesulaukęs naujojo popiežiaus rinkimų, mirė Romoje kardinolas Celso Costantini, 82 metų. Kardinolu buvo paskirtas 1953 m.

• **Kanadoje St. Catherine, Ont.** naujai sudarytą vyskupiją valdys pirmas jos vyskupas Tomas McCarthy, kuris iki šiol buvo Newlson, B. C. vyskupu.

• **Texas Kolumbo Vyčiai** padonavojo Nekalto Prasiidėjimo šventovei Washington, DC. auksinį kieliką — taure, brangiais akmenimis išdabintą. Jo vertė esanti arti \$10,000 dol.

Bedieviškojo bolševizmo siautėjimas nebus amžinas.
 Grįš tautoms laisvė ir jose Dievo garbė. Iškankinta Lietu-
 va bus reikalinga ne tik medžiaginės, o ir dvasinės pagalbos.
 Laisvėje gyveną lietuviai turime būti pasiruošę tą pagalbą
 suteikti. Laisvei sugrįžus gal negalėsi to reikalo paremti.
 Padaryki tai dabar. Laisvame pasaulyje gyvenančius visus
 lietuvius kviečiame dabar didinti Fondą, paremti Lietuvoje
 Katalikybės atsikėlimą.

Už stambesnę auką asmenų, šeimų ar organizacijų
 vardai bus įamžinti kurioje nors Lietuvos bažnyčioje.

Auką siųsti ar palikimus rašyti šiuo adresu:

Most Rev. V. Brizgys
 6727 S. California Ave.,
 Chicago, Ill.